

Αριθμός απόφασης: 5308/2024

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΙΓ'

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ

Σ υ ν ε δ ρ ί α σε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 24 Ιανουαρίου 2024, με δικαστή τη Μυρτώ Αρβανίτη, Πρωτοδίκη Δ.Δ. , και γραμματέα τη Χρυσούλα Σπανού, δικαστική υπάλληλο,

γ ι α να δικάσει την προσφυγή με αριθμό και χρονολογία κατάθεσης /11.11.2021 [Εθνικός Αριθμός Υπόθεσης (Ε.Α.Υ.)] ,

τ ο υ..... του, κατοίκου(οδός..... αρ. ..), για τον οποίο παρέστη, δυνάμει της κατατεθείσας στις 10.1.2024 δήλωσης του άρθρου 133 παρ. 2 (όπως ισχύει) του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ο πληρεξούσιος δικηγόρος του Ευάγγελος Χρ. Κώστας (Α.Μ.Δ.Σ. Θεσ/νίκης 3910),

κ α τ ά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από την εδρεύουσα στην Αθήνα Ανεξάρτητη Αρχή (χωρίς νομική προσωπικότητα) με την επωνυμία «Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων» (Α.Α.Δ.Ε.), νομίμως εκπροσωπούμενη από το Διοικητή της και, εν προκειμένω, από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (Δ.Ε.Δ.) της ανωτέρω Αρχής, ο οποίος δεν παρέστη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα.

Σκέφθηκε κατά το Νόμο.

Η κρίση του είναι η εξής:

1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. το , σειράς Α΄ , ειδικό γραμμάτιο καταβολής παραβόλου του Δημοσίου), ποσού εκατό (100,00) ευρώ (βλ. ΣτΕ Ολομ. 355/2023 σκ. 16), επιδιώκεται, κατ' εκτίμηση του δικογράφου της και παραδεκτώς, η ακύρωση της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (Δ.Ε.Δ.) της Α.Α.Δ.Ε. της /12.1.2021 ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος κατά του κεφαλαίου της /15.12.2020 απόφασης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. με το οποίο απορρίφθηκε η (ταυτόριθμη) /20.11.2020 αίτηση του προσφεύγοντος, με την οποία ο τελευταίος είχε ζητήσει -κατ' επίκληση των μεταβατικών διατάξεων της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν. 4646/2019, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 50 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013), όπως αυτές ίσχυαν μετά την αντικατάστασή τους με την παρ. 1 του άρθρου 34 του μνησθέντος ν. 4646/2019- την απαλλαγή του από τη φερόμενη αλληλέγγυα ευθύνη του για την καταβολή ληξιπρόθεσμων φορολογικών οφειλών της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία « ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ» (και το διακριτικό τίτλο «.....»), της οποίας είχε διατελέσει Αντιπρόεδρος του Διοικητικού της Συμβουλίου και Διευθύνων Σύμβουλος αυτής. Ειδικότερα, με την ως άνω /15.12.2020 απόφαση του Προϊσταμένου της ανωτέρω Δ.Ο.Υ. , κατά μερική αποδοχή της πιο πάνω /20.11.2020 αίτησης του προσφεύγοντος, κρίθηκε, αφενός μεν α) ότι δεν συνέτρεχε αλληλέγγυα, με την ανωτέρω εταιρία, ευθύνη του για τις οφειλές που είχαν βεβαιωθεί σε βάρος της εταιρίας αυτής με τις /24.9.2004 [τρεις (3) ταυτόριθμες, με αρ. γραμμών χρηματικού καταλόγου (γρ. Χ.Κ.) , και αντίστοιχα] , /22.9.2005 και /27.9.2005 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης, καθώς και για «μέρος» της /28.6.2006 ταμειακής βεβαίωσης [“εκτός από τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο του 2005”] , αφετέρου δε β) ότι ο προσφεύγων ευθυνόταν προσωπικώς και αλληλεγγύως για την καταβολή των φορολογικών οφειλών της ανωτέρω ανώνυμης εταιρίας, οι οποίες βεβαιώθηκαν σε βάρος της με δέκα (10) συνολικά πράξεις ταμειακής βεβαίωσης και, συγκεκριμένα, με το «λοιπό μέρος» της ίδιας ως άνω /28.6.2006 ταμειακής βεβαίωσης, καθώς και με τις /19.1.2009 [δύο (2) ταυτόριθμες, με αρ. γρ. Χ.Κ. και αντίστοιχα] ,

..... /19.1.2009, /19.1.2009 [δύο (2) ταυτάριθμες, με αρ. γρ. Χ.Κ. και αντίστοιχα] , /19.1.2009 [τρεις (3) ταυτάριθμες, με αρ. γρ. Χ.Κ. , και αντίστοιχα] και /10.3.2011 ταμειακές βεβαιώσεις. Η τεκμαιρόμενη σιωπηρή απόρριψη της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής συντελέσθηκε στις 29.10.2021 (βλ. σχετ. και το υπ' αριθ. ηλεκτρ. καταχώρ. /8.11.2021 ενημερωτικό έγγραφο της Προϊσταμένης της Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης και Νομικής Υποστήριξης της Δ.Ε.Δ.), κατόπιν παράτασης της προβλεπόμενης από το πρώτο εδάφιο (ως ισχύει) της παρ. 5 του άρθρου 63 του ανωτέρω Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας προθεσμίας προς έκδοση σχετικής απόφασης από τη Δ.Ε.Δ. , κατ' εφαρμογή του άρθρου μόνου της Α.1049/5.3.2021 κοινής απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (Β' 984/12.3.2021) .

2. Επειδή, εξάλλου, νομίμως εχώρησε εν προκειμένω η συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, παρά την απουσία του καθ' ου η προσφυγή Ελληνικού Δημοσίου, η κλήτευση του οποίου, για να παραστεί στην παρούσα δικάσιμο, νομίμως παραλείφθηκε, κατ' άρθρο 135 παρ. 4 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ. , κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 - Α' 97), ενόψει της νόμιμης κλητεύσεώς του για την αρχικώς ορισθείσα και ματαιωθείσα (λόγω διενέργειας των εθνικών βουλευτικών εκλογών της 25ης.6.2023) δικάσιμο της 27ης.6.2023 και τον οίκοθεν επαναπροσδιορισμό της συζήτησης για την αναγραφόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο της 24ης.1.2024, χωρίς νέα κλήτευση των διαδίκων, κατ' άρθρο 128 παρ. 5 του Κ.Δ.Δ. , όπως η παρ. αυτή προστέθηκε με το άρθρο 361 παρ. 4 του ν. 4700/2020 (Α' 127) (βλ. σχετ. το από 27.3.2023 αποδεικτικό του Επιμελητή Δικαστηρίων περί επίδοσης στην αρμόδια εφοριακή υπάλληλο του καθ' ου Δημοσίου, , της /20.3.2023 κλήσης, προκειμένου αυτό να παραστεί στην ανωτέρω αρχικώς ορισθείσα και ματαιωθείσα δικάσιμο της 27ης.6.2023, σε συνδυασμό με την από 29.6.2023 πράξη της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία η συζήτηση της υπόθεσης επαναπροσδιορίστηκε για την ως άνω δικάσιμο της 24.1.2024) .

3. Επειδή, ο ισχύων έως την 31η.12.2013 Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος (Κ.Φ.Ε. , ν. 2238/1994 - Α' 115) όριζε στην παράγραφο 1 του άρθρου 115 αυτού ότι: «Τα πρόσωπα που είναι διευθυντές, διαχειριστές ή διευθύνοντες σύμβουλοι και εκκαθαριστές των ημεδαπών ανώνυμων εταιρειών κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσής τους,

ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για την πληρωμή του φόρου που οφείλεται από αυτά τα νομικά πρόσωπα σύμφωνα με τον παρόντα, καθώς και του φόρου που παρακρατείται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους.». Στη δε παράγραφο 3 του ίδιου ως άνω άρθρου 115, η οποία είχε προστεθεί με το άρθρο 22 παρ. 6 του ν. 2648/1998 (Α' 238), προβλέπονταν, περαιτέρω, τα ακόλουθα: «Τα πρόσωπα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για τους παρακρατούμενους φόρους και κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου που εκπροσωπούν, ως εξής: α) Αν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα που είχαν μία από τις ως άνω ιδιότητες από τη λήξη της προθεσμίας απόδοσης του φόρου και μετά. β) Αν δεν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα, που είχαν μία από τις πιο πάνω ιδιότητες κατά το χρόνο που υπήρχε η υποχρέωση παρακράτησης του φόρου.». Η, κατά την τελευταία αυτή παράγραφο, προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη των εντεταλμένων στη διοίκηση νομικών προσώπων επεκτάθηκε, με το άρθρο 22 παρ. 7 του ανωτέρω νόμου 2648/1998, και στις περιπτώσεις μη απόδοσης οφειλόμενου φόρου προστιθέμενης αξίας και φόρου κύκλου εργασιών [βλ. και άρθρα 45 περ. β' του ν. 1642/1986 (Α' 125) και 55 περ. β' του (προϊσχύσαντος) Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Κ.Φ.Π.Α. , ν. 2859/2000 - Α' 248)] . Εν συνεχεία, το ζήτημα της αλληλέγγυας ευθύνης των διοικούντων νομικά πρόσωπα ρυθμίστηκε με το άρθρο 50 του (ισχύοντος κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο) Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας [Κ.Φ.Δ. , ν. 4174/2013 (Α' 170), που έχει ήδη καταργηθεί μετά τη θέση σε ισχύ, από την 4η.11.2022, του νέου Κ.Φ.Δ. , που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4987/2022 (Α' 206/4.11.2022)] , ενώ με το άρθρο 72 παρ. 25 του νέου Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Κ.Φ.Ε. , ν. 4172/2013 - Α' 167), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 26 του ν. 4223/2013 (Α' 287), καταργήθηκαν, από την έναρξη ισχύος του νέου αυτού Κώδικα (ήτοι από την 1η.1.2014, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 72 παρ. 1 αυτού), οι διατάξεις του προμνησθέντος παλαιού Κ.Φ.Ε. (ν. 2238/1994), περιλαμβανομένων και εκείνων του άρθρου 115 αυτού. Ειδικότερα, το ανωτέρω άρθρο 50 του Κ.Φ.Δ. -ως ίσχυε μετά τη συμπλήρωση των παρ. 1 και 2 αυτού με τις παρ. 19 και 20, αντίστοιχα, του άρθρου 47 του πιο πάνω ν. 4223/2013 και πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο 34 παρ. 1 του ν. 4646/2019- όριζε στις παρ. 1 και 2 ότι: «1. Τα πρόσωπα που είναι διευθυντές, πρόεδροι, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσής τους, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου, τόκων και προστίμων που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, καθώς και του φόρου

που παρακρατείται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους. 2. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για τους παρακρατούμενους φόρους, το Φ.Π.Α. και όλους τους επιρριπτόμενους φόρους και κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου που εκπροσωπούν ως εξής: α) Αν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα που είχαν μία από τις ως άνω ιδιότητες από τη λήξη της προθεσμίας απόδοσης του φόρου και μετά. β) Αν δεν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα, που είχαν μία από τις πιο πάνω ιδιότητες κατά το χρόνο που υπήρχε η υποχρέωση παρακράτησης του φόρου.».

4. Επειδή, ακολούθως, με την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του μνησθέντος ν. 4646/2019 (Α' 201/12.12.2019) αντικαταστάθηκαν οι παράγραφοι 1 και 2 του ανωτέρω άρθρου 50 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, ως εξής: «1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιοσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις: α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου, β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων. Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών

κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά, γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ. 1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. 2. []». Περαιτέρω, με το άρθρο 66 [με τίτλο «Μεταβατικές διατάξεις και έναρξη εφαρμογής»] παράγραφος 29 του ανωτέρω ν. 4646/2019, όπως η παρ. αυτή ίσχυε κατά το χρόνο υποβολής της επίμαχης /20.11.2020 αίτησης του προσφεύγοντος -ήτοι, μετά την αντικατάστασή της με την παρ. 2 του άρθρου 31 του ν. 4701/2020 (Α' 128/30.6.2020), με αναδρομική ισχύ από την έναρξη ισχύος του νόμου 4646/2019 (12.12.2019) - , ορίστηκαν τα εξής: «Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, ισχύουν από τη δημοσίευση του παρόντος και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαρύνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, υποβάλλεται αίτηση στην Υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης που είναι αρμόδια για την επιδίωξη της είσπραξης των οφειλών μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2020 [προθεσμία που παρατάθηκε μέχρι τις 30 Ιουνίου 2021 με το άρθρο 39 του ν. 4797/2021 (Α' 66/23.4.2021)]. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών κατά την έννοια της παρ. 50 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, καθώς και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων μετά από άσκηση ανακοπής. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει αιτιολογημένη πράξη, με την οποία αποδέχεται ή απορρίπτει την αίτηση. Κατά της τυχόν απορριπτικής απόφασης ή της σιωπηρής απόρριψης της αίτησης μπορεί να ασκηθεί

ενδικοφανής προσφυγή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 63 του ν. 4174/2013. Ποσά που έχουν εισπραχθεί από τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 δεν επιστρέφονται».

5. Επειδή, εξάλλου, μεταγενέστερα, με την Ε.2173/30.10.2020 εγκύκλιο του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. με θέμα «Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει», ορίστηκαν, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Α. [...] Ε. Η υπαιτιότητα. 25. Πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν σωρευτικά όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 50 Κ.Φ.Δ., καθίστανται καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνα και τεκμαίρεται η υπαιτιότητά τους εκ μόνης της ιδιότητάς τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ωστόσο, σύμφωνα και με τα ρητώς οριζόμενα στο β' εδάφιο της περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ., πρόκειται για μαχητό τεκμήριο, καθόσον το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Επομένως, εφόσον τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων συντρέχει αλληλέγγυα ευθύνη αποδείξουν ότι δεν ήταν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οφειλών που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις, απαλλάσσονται από την ευθύνη για πληρωμή των οφειλών του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που διοικούν ή διαχειρίζονται. 26... 27. Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι η έλλειψη υπαιτιότητας αποδεικνύεται εφόσον έχουν εκδοθεί αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις οιοδήποτε Δικαστηρίου ή αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα, από τα οποία διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη μη καταβολή της οφειλής από τον αλληλεγγύως υπόχρεο ή/και η μη συμμετοχή του στην φορολογική παράβαση που προκάλεσε την οφειλή και εν γένει η μη ενεργός συμμετοχή του στη διοίκηση και διαχείριση του νομικού προσώπου. ΣΤ. [...]». Περαιτέρω, κατ' εξουσιοδότηση της προεκτεθείσας περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ. (ν. 4174/2013) εκδόθηκε η Α. 1082/7.4.2021 κοινή απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. «Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013» (Β' 1487/13.4.2021), στο άρθρο 1 της οποίας ορίζεται ότι: «Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζόμενων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων, εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις, οι

οποίες σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξετάζονται από τις υπηρεσίες της Α.Α.Δ.Ε. , κατά λόγο αρμοδιότητας, πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 Κ.Φ.Δ. στα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα» , στο άρθρο 2 αυτής ότι: «Για τους σκοπούς εφαρμογής της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ. , ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων αυτών ως ακολούθως: 1. [...] 4. Ύπαρξη αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου ή αμετάκλητου απαλλακτικού βουλεύματος ή τελεσίδικη [η λέξη «τελεσίδικη» προστέθηκε με τις διορθώσεις σφαλμάτων, που δημοσιεύθηκαν στο Φ.Ε.Κ. Β' 1626/21.4.2021] απόφαση δικαστηρίου βάσει των οποίων διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη δημιουργία ή τη μη καταβολή της οριζόμενης στην παρ. 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ. οφειλής από τον αλληλεγγύως υπόχρεο. 5. [...] 9. Στην περίπτωση κατά την οποία πρόσωπα που αν και φέρουν μία από τις ιδιότητες που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 Κ.Φ.Δ. δεν έχουν πραγματική ανάμειξη στη διοίκηση/διαχείριση των υποθέσεων του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας. Για την περίπτωση αυτή εκτιμώνται συνολικά και λαμβάνονται υπόψη στοιχεία, όπως: η έλλειψη αμοιβής προς το πρόσωπο αυτό, η έλλειψη μετοχικής ή εταιρικής σχέσης με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, η μη διενέργεια τραπεζικών συναλλαγών, η μη διαχείριση των εταιρικών τραπεζικών λογαριασμών (βεβαίωση από τις συνεργαζόμενες με την εταιρεία τράπεζες με την οποία αποδεικνύεται ότι δεν υπάρχει δείγμα υπογραφής του προσώπου αυτού, ώστε το πρόσωπο αυτό να μπορεί να υπογράψει για λογαριασμό του νομικού προσώπου), η μη υπογραφή πρακτικών Διοικητικού Συμβουλίου ή οικονομικών καταστάσεων, σε συνδυασμό με στοιχεία που αποδεικνύουν το πρόσωπο που πραγματικά διαχειρίζεται τις εταιρικές υποθέσεις. 10. [...]».

6. Επειδή, με τις νέες διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 τροποποιήθηκαν επί το επιεικέστερον οι προϋποθέσεις γένεσης της ευθύνης των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ. φυσικών προσώπων, ως ευθυνομένων προσωπικώς και αλληλεγγύως για τις φορολογικές οφειλές νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων και ορίσθηκε ότι, πέραν της ιδιότητας των προσώπων αυτών, ως εντεταλμένων στη διοίκηση των νομικών προσώπων, πρέπει να συντρέχουν στο πρόσωπό τους σωρευτικώς οι αναφερόμενες στο ως άνω άρθρο 34 του ν. 4646/2019 προϋποθέσεις (βλ. ΣτΕ Ολομ. 355/2023 σκ. 14) . Ειδικότερα, απαιτείται, πλέον, να πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η κατοχή, εκ μέρους των φερόμενων ως ευθυνομένων για την καταβολή των πιο πάνω φορολογικών οφειλών

φυσικών προσώπων, μίας εκ των προβλεπόμενων στις ως άνω διατάξεις τυπικών ιδιοτήτων είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας είτε κατά το χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσης είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου/οντότητας, β) η επέλευση, καταρχήν, του ληξιπροθέσμου των εν λόγω φορολογικών οφειλών, κατά τη διάρκεια της θητείας των ανωτέρω φυσικών προσώπων και γ) η υπαιτιότητα των τελευταίων για τη μη καταβολή/απόδοση των οφειλών αυτών στο Δημόσιο, η συνδρομή της οποίας τεκμαίρεται μαχητώς. Επομένως, η ευθύνη των προσώπων αυτών παύει πλέον για τις συγκεκριμένες οφειλές να είναι αντικειμενική και καθίσταται υποκειμενική, ενώ το βάρος απόδειξης της μη ύπαρξης υπαιτιότητας ανατίθεται στα ίδια αυτά τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα (βλ. Δ.Εφ. Αθ. 3701/2020 σκ. 6, Δ.Εφ. Πατρ. 451/2020 σκ. 11) . Άλλωστε, λόγω της δυσχέρειας απόδειξης αρνητικού γεγονότος, παρέχεται σχετική εξουσιοδότηση στη Διοίκηση για κανονιστική τυποποίηση συγκεκριμένων περιστατικών από τα οποία θα τεκμαίρεται μαχητά η έλλειψη υπαιτιότητας (βλ. Δ.Εφ. Λαρ. 32/2021 σκ. 4, 515/2020 σκ. 4, βλ. επίσης ό.π. Δ.Εφ. Πατρ. 451/2020 σκ. 11) . Περιστατικά αυτού του είδους αποτελεί λ.χ. η περίπτωση, κατά την οποία πρόσωπα που, αν και φέρουν μία από τις ιδιότητες που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ. , δεν έχουν πραγματική ανάμειξη στη διοίκηση/διαχείριση των υποθέσεων του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας. Για την περίπτωση δε αυτή, σύμφωνα με την παρ. 9 του άρθρου 2 της μνησθείσας Α.1082/2021 κοινής απόφασης, εκτιμώνται συνολικά και λαμβάνονται υπόψη στοιχεία, όπως η έλλειψη αμοιβής προς το πρόσωπο αυτό, η έλλειψη μετοχικής ή εταιρικής σχέσης με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, η μη διενέργεια τραπεζικών συναλλαγών, η μη διαχείριση των εταιρικών τραπεζικών λογαριασμών, η μη υπογραφή πρακτικών του Διοικητικού Συμβουλίου ή των οικονομικών καταστάσεων του νομικού προσώπου, σε συνδυασμό με στοιχεία που αποδεικνύουν το πρόσωπο που πραγματικά διαχειριζόταν τις εταιρικές υποθέσεις. Εξάλλου, με τη μεταβατική διάταξη της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν. 4646/2019 επεκτάθηκε η εφαρμογή των νεότερων ευμενέστερων ρυθμίσεων και στις περιπτώσεις των οφειλών, οι οποίες είχαν βεβαιωθεί πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 4646/2019 (ήτοι πριν την 12η.12.2019), καθώς και σε εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών, όπως ειδικότερα ορίζονται αυτές στην εν λόγω μεταβατική διάταξη. Προς τούτο παρασχέθηκε στον φερόμενο ως ευθυνόμενο για την εξόφληση των ως άνω βεβαιωμένων έως την 12η.12.2019 οφειλών του νομικού προσώπου, προθεσμία υποβολής αίτησης στη φορολογική Διοίκηση, με την οποία δύναται να προβάλλει ότι δεν συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προβλεπόμενες στο άρθρο 34 του ν. 4646/2019 προϋποθέσεις της προσωπικής και αλληλέγγυας ευθύνης, φέροντας το σχετικό βάρος

απόδειξης των ισχυρισμών του αυτών, η δε αποδοχή της σχετικής αίτησης έχει ως συνέπεια τη μερική ή ολική απαλλαγή του από την ευθύνη (βλ. ό.π. ΣτΕ Ολομ. 355/2023 σκ. 14) .

7. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας, μεταξύ των οποίων και ο από 17.2.2021 πίνακας χρεών (με τίτλο «Φορολογούμενοι με χρέη») του Τμήματος Δικαστικού και Νομικής Υποστήριξης της Δ.Ο.Υ. -στον οποίο περιλαμβάνονται οι ληξιπρόθεσμες φορολογικές οφειλές, προς το Ελληνικό Δημόσιο, της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....» και το διακριτικό τίτλο «.....» - , προκύπτουν τα εξής: Η μνησθείσα ανώνυμη εταιρία συνεστήθη στις, δυνάμει της πράξης του Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, κατόπιν μετατροπής της ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία « Ο.Ε.» (κατ' εφαρμογή των ευεργετικών φορολογικών διατάξεων του ν.δ/τος 1297/1972 - Α' 217), έχουσα αρχικώς την επωνυμία «.....» , έδρα στο της Δημοτικής Ενότητας του Δήμου του Ν. Θεσσαλονίκης (στο) και ως αντικείμενο εργασιών, μεταξύ άλλων, το «χονδρικό εμπόριο μηχανημάτων για κατασκευαστικά έργα - κατασκευή δομικών μεταλλικών συστημάτων στηρίξεως». Ειδικότερα, στις, καταχωρήθηκε στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιριών (στο εξής Μ.Α.Ε.) της Νομαρχίας Θεσσαλονίκης (με αριθμό Μητρώου) η ως άνω ανώνυμη εταιρία, καθώς και η απόφαση του Νομάρχη Θεσ/νίκης περί χορήγησης άδειας σύστασης και έγκρισης του καταστατικού αυτής, με το οποίο (καταστατικό) η διάρκεια της ορίσθηκε σε ενενήντα (90) έτη, από την καταχώρισή της στο εν λόγω Μητρώο (ήτοι, έως την 21η.11.2092), και το μετοχικό της κεφάλαιο ορίσθηκε σε 293.480,00 ευρώ, αποτελούμενο από 29.348 ονομαστικές μετοχές ονομαστικής αξίας 10,00 ευρώ η κάθε μία [και ειδικότερα «με καταβολή εξ ολοκλήρου από τους ιδρυτές και αποτελούμενο από εισφορά σε είδος κατά 4.706,65 ευρώ, που προέρχεται από την καθαρή θέση τού κατά την 30ή.4.2002 ενεργητικού και παθητικού της ομόρρυθμης εταιρίας “..... Ο.Ε.” , βάσει των διατάξεων του Ν.Δ. 1297/72, και κατά 288.773,35 ευρώ από μετρητά»] . Ανακοίνωση της ανωτέρω καταχώρισης δημοσιεύθηκε στο τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε. της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ.....), με περίληψη του καταστατικού της εταιρίας, με το οποίο ορίσθηκε το πρώτο (πενταμελές) Διοικητικό Συμβούλιό της, με θητεία μέχρι την 30ή.6.2004 (ήτοι, μέχρι τη σύγκληση της πρώτης Τακτικής Γενικής Συνέλευσης των Μετόχων της), στα μέλη του οποίου δεν περιλαμβανόταν ο προσφεύγων. Στη συνέχεια, ανακοινώθηκε (με δημοσίευση στο τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε. , Φ.Ε.Κ.) η από 17.1.2003 καταχώριση στο Μ.Α.Ε. του/19.12.2002 πρακτικού του

Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.) της ως άνω ανώνυμης εταιρίας, με το οποίο ορίσθηκε ότι το Δ.Σ. , που θα διοικούσε την ως άνω εταιρία μέχρι την 30ή.6.2004, συγκροτήθηκε σε σώμα -αποτελούμενο από τον του, ως Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο, και τον του, ως Αντιπρόεδρο, καθώς και από τους του, του..... και..... του....., ως μέλη - , ενώ, περαιτέρω, ορίσθηκε ότι την εταιρία εκπροσωπούσε ο ανωτέρω Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος, δεσμεύοντάς την «διά μόνης της υπογραφής του τιθέμενης κάτωθι της εταιρικής επωνυμίας». Ακολούθως, στις 19.12.2002, η επωνυμία της ανωτέρω εταιρίας άλλαξε σε «.....» (βλ. Φ.Ε.Κ. , τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε..... ,), ενώ, στη συνέχεια, ανακοινώθηκε (με δημοσίευση στο τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε. , Φ.Ε.Κ.....) η από 7.10.2003 καταχώριση στο Μ.Α.Ε. του/6.8.2003 πρακτικού του Διοικητικού Συμβουλίου της ως άνω ανώνυμης εταιρίας, με το οποίο το εν λόγω Δ.Σ. -στα μέλη του οποίου δεν περιλαμβανόταν ο προσφεύγων - ανασυγκροτήθηκε σε σώμα, ύστερα από την παραίτηση του προαναφερθέντος Αντιπροέδρου του και την αντικατάστασή του από τη σύζυγό του, για το υπόλοιπο της θητείας του (ήτοι έως την 30ή.6.2004), «υπό την αίρεση της εγκρίσεως της αντικαταστάσεως αυτής από την πρώτη Γενική Συνέλευση (Τακτική ή Έκτακτη)» , και ορίσθηκε και πάλι ότι την εταιρία εκπροσωπούσε ο ανωτέρω Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος, υπογράφοντας μόνος του κάτωθι της εταιρικής επωνυμίας. Στη συνέχεια, στις 14.1.2005, καταχωρήθηκε στο Μ.Α.Ε. το από 30.6.2004 πρακτικό της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης των Μετόχων της πιο πάνω Α.Ε. και το /5.7.2004 πρακτικό του Διοικητικού της Συμβουλίου, από το οποίο προκύπτει ότι το Δ.Σ. , που εκλέχθηκε από την παραπάνω Τακτική Γενική Συνέλευση για να διοικήσει την εταιρία με πενταετή θητεία (ήτοι μέχρι την 30ή.6.2009), συγκροτήθηκε σε σώμα αποτελούμενο από τους: 1)....., ως Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο, 2)....., ως Αντιπρόεδρο, 3)....., ως μέλος, 4)....., ως μέλος, και 5)....., ως μέλος, ενώ στον ως άνω Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο ανατέθηκε τόσο η διοίκηση, όσο και η εκπροσώπηση της εταιρίας, παραχωρήθηκε δε στον ίδιο το δικαίωμα δέσμευσης της τελευταίας, με μόνη την υπογραφή του κάτωθι της εταιρικής της επωνυμίας. Ακολούθως, ανακοινώθηκε (με δημοσίευση στο τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε..... ,) η από 29.7.2005 καταχώριση στο Μ.Α.Ε. του /18.7.2005 πρακτικού του Διοικητικού Συμβουλίου της ανωτέρω εταιρίας, από το οποίο προκύπτει ότι το εν λόγω Δ.Σ. ανασυγκροτήθηκε, ύστερα από την παραίτηση των, και και την εκλογή του, ως νέου μέλους, για το υπόλοιπο της θητείας του (ήτοι έως την 30ή.6.2009) . Κατόπιν αυτών, η σύνθεση του Δ.Σ. είχε ως εξής: 1)....., ως Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος, 2)....., ως μέλος, και 3)....., ως

Αντιπρόεδρος, ενώ και πάλι ορίσθηκε ότι την εταιρία εκπροσωπούσε ο ανωτέρω Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος, δεσμεύοντάς την «διά μόνης της υπογραφής του τιθέμενης κάτωθι της εταιρικής επωνυμίας». Τέλος, ανακοινώθηκε (με δημοσίευση στο τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε. , Φ.Ε.Κ.) η από 23.1.2006 καταχώριση στο Μ.Α.Ε. του από 30.11.2005 πρακτικού της Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης των Μετόχων της ίδιας ως άνω ανώνυμης εταιρίας και του /5.12.2005 πρακτικού του Διοικητικού Συμβουλίου της, από το οποίο προέκυπτε ότι αυτό συγκροτήθηκε σε σώμα με πενταετή θητεία, αποτελούμενο από τους: 1)....., ως Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο, ο οποίος εκπροσωπούσε και δέσμευε με την υπογραφή του την εταιρία, 2)..... (προσφεύγοντα), ο οποίος εκπροσωπούσε και δέσμευε με την υπογραφή του την εταιρία μόνο σε περίπτωση κωλύματος του πιο πάνω Προέδρου, και 3)....., ως μέλος. Εξάλλου, όπως προκύπτει από το /8.5.2007 πρακτικό του Διοικητικού Συμβουλίου της ανωτέρω εταιρίας, ο προσφεύγων παύθηκε από την ιδιότητα του Αντιπροέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου του Δ.Σ. αυτής στις 2.5.2007, παραμένοντας έκτοτε ως απλό μέλος του, ενώ, όπως προκύπτει από το «Πρακτικό Νο της Γενικής Συνέλευσης των Μετόχων της Α.Ε. της 30ής Νοεμβρίου 2007», ο προσφεύγων παύθηκε, στις 30.11.2007, και από την ιδιότητα του μέλους του Δ.Σ. , διότι δεν μπορούσε «πλέον να ασκήσει τα καθήκοντά του για προσωπικούς λόγους» , και αντικαταστάθηκε από τον του... Εντούτοις, το ως άνω /8.5.2007 πρακτικό του Δ.Σ. περί της πιο πάνω επελθούσας μεταβολής (παύση του προσφεύγοντος από τη διοίκηση και εκπροσώπηση της ανωτέρω εταιρίας) δεν υποβλήθηκε στις προβλεπόμενες από τις διατάξεις των άρθρων 7α (παρ. 1 περ. γ΄) και 7β του ν. 2190/1920 «Περί Ανωνύμων Εταιρειών» (Α' 144) -ως ίσχυαν κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο - διατυπώσεις δημοσιότητας (καταχώριση στο Μ.Α.Ε. και δημοσίευση στο τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε. της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως) . Ενόψει δε του ότι, από 30.6.2009 και εφεξής, η ως άνω Α.Ε. δεν προέβη σε εκλογή νέου Δ.Σ. , έληξε δε η θητεία του τελευταίου στις 23.1.2011, με την από 15.3.2019 αίτηση της Δ.Ο.Υ. (αρ. έκθεσης κατάθεσης /..... /19.3.2019) ζητήθηκε από το Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης (διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας) ο διορισμός προσωρινής διοίκησης της ως άνω ανώνυμης εταιρίας κατ' άρθρο 69 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ.), για τη διεκπεραίωση των επείγουσας φύσης και ανεπίδεκτων αναβολής υποθέσεων του ανωτέρω νομικού προσώπου, μεταξύ των οποίων η εκπλήρωση των φορολογικών του υποχρεώσεων. Με την από 19.3.2019 (επί της ως άνω αίτησης) προσωρινή διαταγή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης διορίστηκε προσωρινά, έως τη συζήτηση της εν λόγω αίτησης, προσωρινή διοίκηση της ανωτέρω

ανώνυμης εταιρίας και μέλη αυτής ο....., ο προσφεύγων και ο, ενώ, στη συνέχεια, εκδόθηκε η 2627/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία διορίσθηκε, κατά τις διατάξεις των άρθρων 786 παρ. 1 του Κ.Πολ. Δ. και 69 του Α.Κ. (με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας), προσωρινό Διοικητικό Συμβούλιο της ίδιας εταιρίας, απαρτιζόμενο από τους, και, προκειμένου, μεταξύ άλλων, αυτό να επιμεληθεί των επειγουσών εταιρικών υποθέσεων και να συγκαλέσει γενική συνέλευση των μετόχων της πιο πάνω εταιρίας για την εκλογή αιρετής διοίκησης, εντός έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση (4.3.2020) της ανωτέρω δικαστικής απόφασης. Εν τω μεταξύ, με την /8.9.2008 κατασχετήρια έκθεση ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Σερρών - , η οποία συντάχθηκε σε εκτέλεση της με αριθ. πρωτ. και με Α/Α /2.7.2008 έγγραφης παραγγελίας της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. , κατασχέθηκε αναγκαστικά το περιγραφόμενο στην έκθεση αυτή ακίνητο (υπ' αρ. οικόπεδο, εμβαδού 917 τ.μ. , με την εντός αυτού ισόγεια κεραμοσκεπή οικία, εμβαδού 60 τ.μ. περίπου), αποκλειστικής κυριότητας του προσφεύγοντος, κείμενο στο..... Η ανωτέρω κατάσχεση επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος υπό την ιδιότητά του ως Διευθύνοντος Συμβούλου της πιο πάνω εταιρίας «.....Α.Ε.» , για την είσπραξη ληξιπρόθεσμων φορολογικών αυτής προς το Δημόσιο, συνολικού ύψους 572.915,05 ευρώ (εκ των οποίων ποσό 445.554,61 ευρώ αντιστοιχούσε σε κεφάλαιο και ποσό 127.360,44 ευρώ σε προσαυξήσεις), οι οποίες είχαν βεβαιωθεί σε βάρος της με δεκατρείς (13) συνολικά πράξεις ταμειακής βεβαίωσης. Ειδικότερα, σύμφωνα με το συνημμένο στην ως άνω κατασχετήρια έκθεση από 2.7.2008 πίνακα χρεών, οι προαναφερθείσες οφειλές της «.....Α.Ε.» προέρχονταν από: α) φόρο προστιθέμενης αξίας (Φ.Π.Α.) [«Φ.Π.Α εκπρόθεσμη δήλωση ρυθμίσεων μηνός Ιουλίου 2004»] , χρήσης 2004 [σχετ. οι -με αύξοντα αριθμό (στο εξής Α/Α) 1 έως 3- τρεις (3) ταυτάρια /24.9.2004 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης] , β) «οριστική βεβαίωση εισοδήματος» οικονομικού έτους 2004 (σχετ. η -με Α/Α - /13.9.2005 πράξη ταμειακής βεβαίωσης), γ) «οριστική βεβαίωση Φ.Π.Α.» χρήσης 2005 (σχετ. η -με Α/Α - /22.9.2005 πράξη ταμειακής βεβαίωσης), δ) «οριστική βεβαίωση Φ.Π.Α.» χρήσης 2004 (σχετ. η -με Α/Α - /27.9.2005 πράξη ταμειακής βεβαίωσης), ε) «οριστική βεβαίωση Φ.Π.Α.» χρήσης 2004 (σχετ. η -με Α/Α - /28.6.2006 πράξη ταμειακής βεβαίωσης) και στ) έξοδα διοικητικής εκτέλεσης (Ε.Δ.Ε.) χρήσεων 2007 και 2008 [σχετ. οι -με Α/Α 8 έως - /11.7.2007, /11.7.2007, /18.10.2007, /28.11.2007 /22.4.2008 και /22.4.2008 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης] . Εξάλλου, στη

συνέχεια, δυνάμει της με αριθμ. πρωτ. /2.9.2010 (αρ. ειδικού βιβλίου /2010) περίληψης εγγραφής υποθήκης του Προϊσταμένου της ανωτέρω Δ.Ο.Υ. , ενεγράφη στις 12.9.2010 υποθήκη («σύμφωνα με το άρθρο 1262 του Αστικού Κώδικα ή το άρθρο 8 του Κ.Ε.Δ.Ε.») στα βιβλία υποθηκών της Δημοτικής Ενότητας του Δήμου του επί του ίδιου ως άνω ακινήτου του προσφεύγοντος. Όπως δε προκύπτει από τον συνημμένο στην ως άνω πράξη από 2.9.2010 πίνακα χρεών, η εγγραφή της υποθήκης σε βάρος του ανωτέρω ακινήτου του προσφεύγοντος έλαβε χώρα προς εξασφάλιση ληξιπρόθεσμων απαιτήσεων του Ελληνικού Δημοσίου (μετά των τόκων και προστίμων υπερημερίας) κατά της πιο πάνω ανώνυμης εταιρίας, συνολικού ποσού 1.126.261,77 ευρώ (αναλυόμενου σε «κεφάλαιο-τόκους» ύψους 820.883,17 ευρώ, πλέον προσαυξήσεων ύψους 305.378,60 ευρώ), προερχομένων, αφενός μεν, από οφειλές Φ.Π.Α. , χρήσεων 2004 και 2005, και φόρο εισοδήματος χρήσης 2004, οι οποίες είχαν βεβαιωθεί σε βάρος της πιο πάνω Α.Ε. με τις προαναφερθείσες επτά (7) συνολικά πράξεις ταμειακής βεβαίωσης -και, συγκεκριμένα, με τις /24.9.2004 [τρεις (3) ταυτάριθμες], /13.9.2005, /22.9.2005, /27.9.2005 και /28.6.2006 πράξεις (φέρουσες Α/Α 1 έως και 7 στον ως άνω από 2.9.2010 πίνακα χρεών) - , αφετέρου δε: α) από Φ.Π.Α. διαχειριστικής περιόδου από 1.1.2006 έως 30.4.2006, ποσού (κεφαλαίου) 241.729,53 ευρώ, το οποίο (πλέον προσαυξήσεων) βεβαιώθηκε σε βάρος της ανωτέρω ανώνυμης εταιρίας με την /19.1.2009 (γρ. Χ.Κ.) πράξη ταμειακής βεβαίωσης, β) Φ.Π.Α. διαχειριστικής περιόδου από 1.1.2007 έως 31.12.2007, ποσού (κεφαλαίου) 129.243,07 ευρώ, το οποίο (πλέον προσαυξήσεων) βεβαιώθηκε σε βάρος της με την /19.1.2009 (γρ. Χ.Κ.) πράξη ταμειακής βεβαίωσης, γ) από «φόρο εισοδήματος» (μη απόδοση παρακρατούμενων φόρων ελεύθερων επαγγελματιών και αμοιβών τρίτων) οικονομικού έτους 2008 (χρήσης 2007), ποσού (κεφαλαίου) 822,09 ευρώ, το οποίο (πλέον προσαυξήσεων) βεβαιώθηκε σε βάρος της με την /19.1.2009 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, δ) πρόστιμο Φ.Π.Α. χρήσης 2006, ποσού (κεφαλαίου) 1.500,00 ευρώ, το οποίο (πλέον προσαυξήσεων) βεβαιώθηκε σε βάρος της με την /19.1.2009 (γρ. Χ.Κ.) πράξη ταμειακής βεβαίωσης, ε) πρόστιμο Φ.Π.Α. χρήσης 2007, ποσού (κεφαλαίου) 300,00 ευρώ, το οποίο (πλέον προσαυξήσεων) βεβαιώθηκε σε βάρος της με την /19.1.2009 (γρ. Χ.Κ.) πράξη ταμειακής βεβαίωσης, στ) οριστική βεβαίωση παρακρατούμενου φόρου εισοδήματος μισθωτών υπηρεσιών (Φ.Μ.Υ.) χρήσης 2007, ποσού (κεφαλαίου) 900,00 ευρώ, το οποίο (πλέον προσαυξήσεων) βεβαιώθηκε σε βάρος της με την /19.1.2009 (γρ. Χ.Κ.) πράξη ταμειακής βεβαίωσης, ζ) οριστική βεβαίωση παρακρατούμενου Φ.Μ.Υ. χρήσης

2008, ποσού (κεφαλαίου) 900,00 ευρώ, το οποίο (πλέον προσαυξήσεων) βεβαιώθηκε σε βάρος της με την /19.1.2009 (γρ. Χ.Κ.) πράξη ταμειακής βεβαίωσης, η) οριστική βεβαίωση παρακρατούμενου Φ.Μ.Υ. οικονομικού έτους 2008 (διαχειριστικής περιόδου από 1.1.2007 έως 31.12.2007), ποσού (κεφαλαίου) 2.498,83 ευρώ, το οποίο (πλέον προσαυξήσεων) βεβαιώθηκε σε βάρος της με την /19.1.2009 (γρ. Χ.Κ.) πράξη ταμειακής βεβαίωσης, και, τέλος, από έξοδα διοικητικής εκτέλεσης χρήσης 2009 (σχετ. οι /22.6.2009 και/14.7.2009 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης) . Με την, υποβληθείσα στην Δ.Ο.Υ. , (αρχική) /11.3.2020 αίτησή του ο προσφεύγων -κατ' επίκληση των μεταβατικών διατάξεων της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν. 4646/2019, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ. (όπως αυτές ίσχυαν μετά την αντικατάστασή τους με την παρ. 1 του άρθρου 34 του ανωτέρω ν. 4646/2019) - ζήτησε, αφενός μεν, να απαλλαγεί από τη φερόμενη αλληλέγγυα ευθύνη του για την καταβολή των προαναφερθεισών οφειλών («για τα χρέη 1 έως και 7 του από 2.7.2008 πίνακα χρεών») της ανωτέρω Α.Ε. , για την αναγκαστική είσπραξη των οποίων είχε εκδοθεί η μνησθείσα /8.9.2008 κατασχετήρια έκθεση, αφετέρου δε, την άρση της εν λόγω κατάσχεσης και κάθε άλλου ληφθέντος σε βάρος του μέτρου, ισχυριζόμενος ότι οι οφειλές αυτές είχαν διαπιστωθεί κατόπιν ελέγχου και ανάγονταν στις χρήσεις 2004 και 2005, ήτοι σε χρόνο πριν την απόκτηση της ανωτέρω ιδιότητάς του (με εξαίρεση τον 12ο/2005) . Εξάλλου, με την ίδια αίτηση ο προσφεύγων προσκόμισε αφενός αντίγραφο της 309/2012 απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Σερρών, με την οποία, κατά μερική αποδοχή της από 14.10.2008 ανακοπής του, τροποποιήθηκε η ανωτέρω /8.9.2008 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης «ώστε να ισχύει για το αναγραφόμενο σε αυτήν χρέος, μειωμένο κατά το ποσό των 18.090 ευρώ» , και αφετέρου αντίγραφο της 727/2016 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης (Τμήμα Α' - Τριμελές), με την οποία απορρίφθηκε, ως αβάσιμη, η ασκηθείσα κατά της ανωτέρω 309/2012 απόφασης έφεση του ιδίου (με αρ. κατάθεσης /18.2.2013) . Ειδικότερα, με την ως άνω πρωτόδικη απόφαση κρίθηκε, μεταξύ άλλων, ότι ο προσφεύγων δεν ευθυνόταν προσωπικώς και αλληλεγγύως για οφειλή της «.....Α.Ε.» , συνολικού ύψους 18.090,00 ευρώ (= κεφάλαιο ύψους 13.500 ευρώ, πλέον προσαυξήσεων ύψους 4.590 ευρώ) -που προερχόταν από φόρο εισοδήματος, οικονομικού έτους 2004, και είχε βεβαιωθεί σε βάρος της με την προαναφερθείσα /13.9.2005 ταμειακή βεβαίωση (υπό Α/Α 4 στον, συνημμένο στην ως άνω κατασχετήρια έκθεση, από 2.7.2008 πίνακα χρεών) - , με την αιτιολογία ότι δεν είχε επέλθει, κατά τη διάρκεια της θητείας του ως διευθύνοντος συμβούλου της εν λόγω Α.Ε. , λύση του νομικού

προσώπου της εταιρίας («ούτε είχε ανακληθεί η άδεια σύστασής της κατά τον κρίσιμο χρόνο»), όπως απαιτούνταν για την ενεργοποίηση της ευθύνης του κατά τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 115 του προϊσχύσαντος Κ.Φ.Ε. (ν. 2238/1994), ενώ, περαιτέρω, ενόψει του ότι το πιο πάνω χρέος προερχόταν από (μη παρακρατούμενο) φόρο εισοδήματος, δεν ετύγχανε εφαρμογής ούτε η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 115 του Κ.Φ.Ε. για την ενεργοποίηση της ευθύνης του κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της εν λόγω εταιρίας. Εν συνεχεία, ο προσφεύγων υπέβαλε στο Δικαστικό Τμήμα της αυτής Δ.Ο.Υ. την /27.7.2020 αίτηση, με την οποία -κατ' επίκληση των ιδίων ως άνω διατάξεων της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν. 4646/2019, όπως η παρ. αυτή ίσχυε μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 31 παρ. 2 του ν. 4701/2020- συμπλήρωσε την ανωτέρω /11.3.2020 αρχική του αίτηση, συνυποβάλλοντας την προαναφερθείσα 2627/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, και ζήτησε τη ρητή απόφαση επί της πιο πάνω αρχικής του αίτησης, άλλως τη χορήγηση βεβαίωσης περί της ρητής απόρριψης της τελευταίας. Τέλος, με την υποβληθείσα στην ίδια ως άνω Δ.Ο.Υ. (επίμαχη) /20.11.2020 αίτησή του ο προσφεύγων «επανέφερε προς κρίση» τη μνησθείσα /11.3.2020 αρχική του αίτηση, όπως αυτή είχε συμπληρωθεί από την /27.7.2020 αίτηση (επί των οποίων δεν είχε εκδοθεί απόφαση από τον Προϊστάμενο της ανωτέρω φορολογικής Αρχής), και, κατ' επίκληση των ιδίων ως άνω διατάξεων του ν. 4646/2019, ζήτησε εκ νέου να απαλλαγεί από τη φερόμενη αλληλέγγυα ευθύνη του για την καταβολή των προαναφερθεισών φορολογικών οφειλών της εταιρίας «.....Α.Ε.». Ειδικότερα, με την αίτηση αυτή ο προσφεύγων ισχυρίστηκε (μεταξύ άλλων) ότι, σε κάθε περίπτωση, δεν ευθυνόταν για τα φορολογικά χρέη της ως άνω εταιρίας ελλείψει υπαιτιότητάς του, διότι ουδέποτε άσκησε σε αυτήν εν τοις πράγμασι διαχείριση, την οποία ασκούσε αποκλειστικά ο «διαχρονικά μέτοχός της», Πρόεδρος του Δ.Σ. και Διευθύνων Σύμβουλος αυτής, καθώς και ότι δεν ευθυνόταν για τα χρέη που είχαν γεννηθεί σε χρόνο μεταγενέστερο της -πάντοτε κατά τους ισχυρισμούς του - «νόμιμης πάυσης» του (στις 2.5.2007) από την ιδιότητα του Αντιπροέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της εταιρίας αυτής. Εξάλλου, η μη άσκηση εν τοις πράγμασι διαχείρισης εκ μέρους του και, συνακόλουθα, η έλλειψη ευθύνης του αποδεικνυόταν, κατά τον προσφεύγοντα, και από την προμνησθείσα 2627/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία, όπως υποστήριξε σχετικά, διαπιστώθηκε ρητά η έλλειψη της υπαιτιότητάς του σχετικά με τη δημιουργία ή τη μη καταβολή των φορολογικών οφειλών της «.....Α.Ε.» και, εν γένει, η μη ενεργός συμμετοχή του στη διοίκηση και διαχείριση του εν λόγω νομικού προσώπου. Προς απόδειξη δε του πιο πάνω ισχυρισμού του, ο

προσφεύγων συνυπέβαλε με την εν λόγω από 20.11.2020 αίτησή του όσα έγγραφα είχε συνυποβάλει με τις ανωτέρω /11.3.2020 και /27.7.2020 προγενέστερες αιτήσεις του, μεταξύ των οποίων και αντίγραφο της παραπάνω 2627/2020 δικαστικής απόφασης. Η ανωτέρω δε /20.11.2020 αίτηση έγινε εν μέρει δεκτή με την (ταυτάριμη) /15.12.2020 απόφαση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. , με την οποία ειδικότερα κρίθηκε, αφενός μεν α) ότι δεν συνέτρεχε αλληλέγγυα, με την εταιρία «.....Α.Ε.» , ευθύνη του προσφεύγοντος για τις οφειλές που είχαν βεβαιωθεί σε βάρος της με τις /24.9.2004 [τρεις (3) ταυτάριμες, γρ. Χ.Κ. , και αντίστοιχα] , /22.9.2005 και /27.9.2005 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης, καθώς και για «μέρος» της /28.6.2006 ταμειακής βεβαίωσης [“εκτός από τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο του 2005”] , με την αιτιολογία ότι οι οφειλές αυτές είχαν καταστεί ληξιπρόθεσμες πριν την 30ή.11.2005, δηλαδή σε χρόνο προγενέστερο της απόκτησης της πιο πάνω ιδιότητάς του, αφετέρου δε β) ότι ο προσφεύγων ευθυνόταν προσωπικώς και αλληλεγγύως για την καταβολή των φορολογικών οφειλών της ανωτέρω ανώνυμης εταιρίας, οι οποίες είχαν βεβαιωθεί σε βάρος της με δέκα (10) συνολικά πράξεις ταμειακής βεβαίωσης και, συγκεκριμένα, με το «λοιπό μέρος» της ίδιας ως άνω /28.6.2006 ταμειακής βεβαίωσης (που αφορούσε στους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο του 2005), καθώς και με τις προαναφερθείσες /19.1.2009 [δύο (2) ταυτάριμες, με αρ. γρ. Χ.Κ. και αντίστοιχα] , /19.1.2009, /19.1.2009 [δύο (2) ταυτάριμες, με αρ. γρ. Χ.Κ. και αντίστοιχα] , /19.1.2009 [τρεις (3) ταυτάριμες, με αρ. γρ. Χ.Κ. , και αντίστοιχα] και /10.3.2011 ταμειακές βεβαιώσεις, με την αιτιολογία ότι: «με βάση τις διατάξεις των άρθρων 34 και 66 του ν. 4646/2019 έχουμε: α) την ύπαρξη ιδιότητας, β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας του αιτούντος [και ήδη προσφεύγοντος] , γ) οι οφειλές που προέκυψαν από έλεγχο ανάγονται στα έτη που είχε την ιδιότητα και δ) δεν προσκομίστηκαν επαρκείς αποδείξεις για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητάς του». Κατά δε του ως άνω απορριπτικού κεφαλαίου της εν λόγω /15.12.2020 απόφασης ο προσφεύγων άσκησε εμπροθέσμως, ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (Δ.Ε.Δ.) της Α.Α.Δ.Ε. , την /12.1.2021 ενδικοφανή προσφυγή, με την οποία αιτήθηκε την επανεξέταση της υπόθεσής του, επαναλαμβάνοντας όλους τους περιλαμβανόμενους στην ανωτέρω από 20.11.2020 αίτησή του ισχυρισμούς και επαναπροσκομίζοντας όλα τα συνυποβληθέντα με αυτήν πιο πάνω έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία. Η εν λόγω δε ενδικοφανής προσφυγή τεκμαίρεται ότι απορρίφθηκε σιωπηρώς (στις 29.10.2021, κατά τα εκτεθέντα στην πρώτη

σκέψη της παρούσας), με την ήδη προσβαλλόμενη πράξη, λόγω παρόδου άπρακτης της κατά νόμο προβλεπόμενης προθεσμίας εντός της οποίας όφειλε να αποφανθεί ο Προϊστάμενος της ανωτέρω Διεύθυνσης.

8. Επειδή, ήδη, με την κρινόμενη προσφυγή, όπως οι λόγοι αυτής αναπτύσσονται με το νομίμως κατατεθέν στις 10.1.2024 υπόμνημα, ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής του -και, κατ' επέκταση, της ενσωματωθείσας σ' αυτήν /15.12.2020 απόφασης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. , μόνο καθ' ο μέρος με αυτήν απορρίφθηκε η επίμαχη /20.11.2020 αίτησή του - , επαναφέροντας όλους τους διαλαμβανόμενους στην τελευταία ισχυρισμούς του, μεταξύ των οποίων και τον προεκτεθέντα ισχυρισμό περί της μη άσκησης εν τοις πράγμασι πράξεων διαχείρισης στην ανώνυμη εταιρία με το διακριτικό τίτλο «.....Α.Ε.» και, ως εκ τούτου, περί της μη συνδρομής υπαιτιότητας στο πρόσωπό του για τη μη καταβολή των ένδικων φορολογικών οφειλών της τελευταίας. Και τούτο διότι, όπως υποστηρίζει, από την 30ή.11.2005, ότε και απέκτησε τυπικά την ιδιότητα του Αντιπροέδρου του Δ.Σ. και Διευθύνοντος Συμβούλου της ανωτέρω ανώνυμης εταιρίας, μέχρι και την 2α.5.2007, ότε και απώλεσε τυπικά την εν λόγω κρίσιμη ιδιότητα, ήταν «απλός εξωτερικός συνεργάτης» της εν λόγω εταιρίας. Εξάλλου, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η μη άσκηση εν τοις πράγμασι διαχείρισης εκ μέρους του και, συνακόλουθα, η έλλειψη ευθύνης στο πρόσωπό του αποδεικνύεται, προεχόντως, από το περιεχόμενο της προαναφερθείσας 2627/2020 αμετάκλητης απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία διαπιστώθηκε ρητά η έλλειψη της υπαιτιότητάς του σχετικά με τη δημιουργία ή τη μη καταβολή των φορολογικών οφειλών της «.....Α.Ε.» και, εν γένει, η μη ενεργός συμμετοχή του στη διοίκηση και διαχείριση του εν λόγω νομικού προσώπου και ότι, συνεπώς, η έλλειψη της υπαιτιότητάς του θεωρείται αποδεδειγμένη σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 2 της μνησθείσας Α.1082/2021 κοινής απόφασης. Και τούτο, ανεξαρτήτως του ότι η μη πραγματική ανάμειξή του στη διαχείριση των υποθέσεων της πιο πάνω Α.Ε. αποδεικνύεται, όπως ισχυρίζεται, και από την έλλειψη της μετοχικής του σχέσης με το εν λόγω νομικό πρόσωπο, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από το σύνολο των προσκομισθέντων στοιχείων και, ιδίως, από το προαναφερθέν «Πρακτικό Νο 6 της Γενικής Συνέλευσης των Μετόχων της Α.Ε. της 30ής Νοεμβρίου 2007» , οι ιδρυτές της εν λόγω ανώνυμης εταιρίας, και, κατείχαν 14.674 ονομαστικές μετοχές έκαστος, ήτοι συνολικά 29.328 μετοχές, οι μετοχές δε αυτές αποτελούσαν το σύνολο (100 %) του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας αυτής. Προς

απόδειξη δε των εν λόγω ισχυρισμών του, ο προσφεύγων επικαλείται και προσκομίζει όσα έγγραφα είχε υποβάλει ενώπιον της ανωτέρω Δ.Ο.Υ. και της Δ.Ε.Δ. με την προαναφερθείσα αίτησή του και την ως άνω ενδικοφανή προσφυγή του αντίστοιχα, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται τα εξής: α) απλό φωτοαντίγραφο της προμνησθείσας 2627/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας), με την οποία (μεταξύ άλλων) έγινε δεκτή η από 26.6.2019 κύρια παρέμβαση του προσφεύγοντος περί απόρριψης της προαναφερθείσας από 15.3.2019 αίτησης της Δ.Ο.Υ. (για το διορισμό προσωρινής διοίκησης της ανωτέρω εταιρίας), καθ' ο μέρος τον αφορούσε · ειδικότερα, με την τελευταία αυτή απόφαση κρίθηκαν, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Επιπλέον, ο [ήτοι, ο ήδη προσφεύγων] κατά το χρόνο της εκλογής του το έτος 2005 ήταν απλός εξωτερικός συνεργάτης της εταιρίας, ουδέποτε δε συμμετείχε πραγματικά στη διοίκηση της εταιρίας, ενώ, λόγω του ότι είναι υπερήλικας 67 ετών με βεβαρημένο ιστορικό υγείας, δεν είναι δυνατή η εκ μέρους του παρακολούθηση των εταιρικών υποχρεώσεων που τυχόν θα του ανατεθούν. Άλλωστε, όπως προκύπτει από το υπ' αρ. /08-05-2007 πρακτικό του Διοικητικού Συμβουλίου, ο παύθηκε από τη θέση του Αντιπροέδρου στις 02-05-2007, παραμένοντας ως απλό μέλος, ενώ από την με ημερομηνία 30-11-2007 απόφαση της Γενικής Συνέλευσης προκύπτει ότι αντικαταστάθηκε από μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου από τον, διότι για προσωπικούς λόγους δεν μπορούσε να ασκήσει τα καθήκοντά του. Με βάση τις ανωτέρω διαπιστώσεις, το παρόν Δικαστήριο άγεται στην κρίση ότι θα πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή και ως κατ' ουσίαν βάσιμη και το προσωρινό Διοικητικό Συμβούλιο της εν λόγω εταιρίας πρέπει να απαρτισθεί από τους: α), β) και γ), οι οποίοι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, είναι έμπειρα και κατάλληλα πρόσωπα, καθώς διετέλεσαν μέλη προηγούμενων διοικήσεων []», β) την /21.12.2020 έκθεση της Δικαστικής Επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσ/νίκης, - περί επίδοσης, στις 21.12.2020 και με επιμέλεια του προσφεύγοντος, αντιγράφου της πιο πάνω 2627/2020 δικαστικής απόφασης στη Δ.Ο.Υ. , γ) το /8.1.2024 πιστοποιητικό της Γραμματέα του Τμήματος Γραμματείας - Πιστοποιητικών - Διαθηκών - Σωματείων - Εταιρικών του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με το οποίο από τα οικεία στοιχεία που τηρούνταν στο ως άνω Τμήμα προέκυψε ότι, κατά το χρονικό διάστημα από 4.3.2020 έως και 7.1.2024, δεν είχαν ασκηθεί τακτικά ή έκτακτα ένδικα μέσα κατά της ανωτέρω 2627/2020 δικαστικής απόφασης, και δ) την από 14.10.2016 (με αρ. καταχώρισης στο Δ. Εφετείο Θεσ/νίκης /14.10.2016) αίτηση

αναιρέσεως που ο προσφεύγων άσκησε, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατά της προαναφερθείσας 727/2016 απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, καθώς και την από 15.1.2021 δήλωση του πληρεξουσίου του δικηγόρου περί παραίτησής του από το δικόγραφο της ανωτέρω αίτησης αναιρέσεως, διότι -όπως αναγράφεται στην εν λόγω δήλωση παραίτησης - «με τη με αριθμό /15.12.2020 απόφαση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. έγινε [εν μέρει] δεκτή η με αριθμό πρωτοκόλλου /20.11.2020 αίτηση του άρθρου 66 παρ. 29 του Ν. 4646/2019 και επήλθε απαλλαγή του [προσφεύγοντος] από το μεγαλύτερο μέρος των επίδικων χρεών της υπόθεσης ενώπιον του ΣτΕ». Αντιθέτως, το καθ' ου η προσφυγή Ελληνικό Δημόσιο, με την /9.6.2023 έκθεση απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. , υπεραμύνεται του κύρους της προσβαλλόμενης απόφασης της Δ.Ε.Δ. -και, κατ' επέκταση, της ενσωματωθείσας στην τελευταία /15.12.2020 απόφασης του ίδιου ως άνω Προϊσταμένου, καθ' ο μέρος με την τελευταία απορρίφθηκε η επίμαχη /20.11.2020 αίτηση του προσφεύγοντος - και ζητεί την απόρριψη της υπό κρίση προσφυγής, ως αβάσιμης, ισχυριζόμενο, μεταξύ άλλων, ότι δεν αποδείχθηκε ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί της μη άσκησης, εκ μέρους του, εν τοις πράγμασι καθηκόντων διαχείρισης ή διοίκησης της ανωτέρω εταιρίας, ούτε δύναται η περίπτωση του να υπαχθεί ευθέως σε κάποια από τις, ενδεικτικώς αναφερόμενες στο άρθρο 2 της μνησθείσας Α. 1082/2021 κοινής απόφασης, περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ..

9. Επειδή, σύμφωνα με όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στην έκτη σκέψη της παρούσας, τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ. φυσικά πρόσωπα, μεταξύ των οποίων οι διευθύνοντες σύμβουλοι των ημεδαπών ανωνύμων εταιριών, απαλλάσσονται από την αλληλέγγυα ευθύνη τους για τις φορολογικές οφειλές των τελευταίων νομικών προσώπων, εφόσον δεν τα βαρύνει υπαιτιότητα για τη μη καταβολή/απόδοση των οφειλών αυτών στο Δημόσιο, όπως συμβαίνει, μεταξύ άλλων, σε περίπτωση δημοσίευσης τελεσίδικης απόφασης οποιουδήποτε Δικαστηρίου, με την οποία διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας των ως άνω αλληλεγγύως ευθυνόμενων φυσικών προσώπων σχετικά με τη δημιουργία ή τη μη καταβολή των οφειλών αυτών (βλ. παράγραφο 4 του άρθρου 2 της μνησθείσας 1082/7.4.2021 κοινής απόφασης, όπως ισχύει μετά την προσθήκη της λέξης «τελεσίδικης» με τις διορθώσεις ασφαμάτων που δημοσιεύθηκαν στο Φ.Ε.Κ. Β' 1626/21.4.2021), καθώς και σε περίπτωση που τα πρόσωπα αυτά δεν είχαν πραγματική ανάμειξη στη διαχείριση των

υποθέσεων της ανώνυμης εταιρίας, γεγονός που αποδεικνύεται με τη λήψη υπόψη στοιχείων, όπως η έλλειψη μετοχικής σχέσης με το ανωτέρω νομικό πρόσωπο και η έλλειψη αμοιβής προς τα πιο πάνω φυσικά πρόσωπα, σε συνδυασμό με στοιχεία που αποδεικνύουν το (φυσικό) πρόσωπο που πραγματικά διαχειρίζεται τις εταιρικές υποθέσεις (βλ. παράγραφο 9 του άρθρου 2 της ίδιας ως άνω 1082/2021 κοινής απόφασης) . Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από το προαναφερθέν από 30.11.2005 πρακτικό της Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης των Μετόχων της ανώνυμης εταιρίας «.....Α.Ε.» και το /5.12.2005 πρακτικό του Διοικητικού Συμβουλίου αυτής (τα οποία καταχωρήθηκαν, στις 23.1.2006, στο Μ.Α.Ε. της Νομαρχίας Θεσ/νίκης και ανακοίνωση της εν λόγω καταχώρισης δημοσιεύθηκε στο τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε. , Φ.Ε.Κ.....), ο προσφεύγων απέκτησε την ιδιότητα του Διευθύνοντος Συμβούλου (και Αντιπροέδρου) της εν λόγω εταιρίας στις 30.11.2005, ιδιότητα που διατήρησε μέχρι και τη λήξη της θητείας του εν λόγω Δ.Σ. (στις 23.1.2011), δοθέντος ότι, ως ήδη προεκτέθηκε στο ιστορικό της παρούσας (βλ. σκέψη 7), το επικαλούμενο εκ μέρους του /8.5.2007 πρακτικό του Δ.Σ. περί της παύσης του (στις 2.5.2007) από την κρίσιμη ιδιότητα του Διευθύνοντος Συμβούλου της ανωτέρω εταιρίας δεν υποβλήθηκε στις προβλεπόμενες από τις διατάξεις των άρθρων 7α (παρ. 1 περ. γ´) και 7β του ν. 2190/1920 διατυπώσεις δημοσιότητας [καταχώριση στο Μ.Α.Ε. και δημοσίευση στο τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε. της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως (Ε.τ. Κ.)] . Και, να μεν, η εν λόγω δημοσιότητα, κατά τα παγίως κριθέντα, δεν έχει συστατικό, αλλά βεβαιωτικό - δηλωτικό χαρακτήρα (πρβλ. ΣτΕ 1040/2016, 3217/2014, 296/2011, 1770/2005, 296/2001) και, συνεπώς, η μη δημοσίευση στην Ε.τ. Κ. του πιο πάνω 26/8.5.2007 πρακτικού δεν επιδρά, καθ' εαυτήν, στο κύρος της παύσης του προσφεύγοντος από την πιο πάνω κρίσιμη ιδιότητα, πλην όμως έχει ως συνέπεια ότι η ως άνω επελθούσα μεταβολή δεν ήταν αντιτάξιμη στους «τρίτους» -μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται, βεβαίως, και το καθ' ου η προσφυγή Ελληνικό Δημόσιο - , λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι ο προσφεύγων δεν επικαλείται και δεν αποδεικνύει ότι το καθ' ου γνώριζε την εν λόγω επελθούσα μεταβολή (βλ. ΣτΕ 674/2021 Ολομ. σκ. 14), απορριπτομένου ως αβάσιμου του περί του αντιθέτου προβαλλόμενου λόγου. Συνεπώς, συντρέχει η πρώτη προϋπόθεση της παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), ως ισχύει. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τους προαναφερθέντες από 2.7.2008 και 2.9.2010 πίνακες χρεών [που επισυνήφθησαν στην /8.9.2008 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας και στην /2.9.2010 (αρ. ειδικού βιβλίου /2010) περίληψης εγγραφής υποθήκης αντίστοιχα] , οι επίδικες οφειλές είτε κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας του προσφεύγοντος, ως

Διευθύνοντος Συμβούλου της «.....Α.Ε.» , είτε -σε όσες περιπτώσεις διαπιστώθηκαν μετά τη διενέργεια ελέγχου στην εν λόγω εταιρία - ανάγονταν σε χρήσεις κατά τις οποίες αυτός διατηρούσε την πιο πάνω ιδιότητα και, κατά συνέπεια, συντρέχει και η δεύτερη προϋπόθεση της προαναφερθείσας διάταξης του Κ.Φ.Δ.. Εντούτοις, όσον αφορά στη συνδρομή ή μη της τρίτης προϋπόθεσης της παρ. 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ. , λαμβάνεται υπόψη, καταρχάς, ότι με την αμετάκλητη 2627/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης κρίθηκε ότι ο προσφεύγων, κατά το χρόνο της εκλογής του (το έτος 2005) στη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου της πιο πάνω Α.Ε. και εντεύθεν, ήταν «απλός εξωτερικός συνεργάτης» της εταιρίας αυτής και ότι «ουδέποτε συμμετείχε πραγματικά στη διοίκηση της εταιρίας» , ήτοι με την εν λόγω δικαστική απόφαση διαπιστώθηκε ρητά, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, η έλλειψη της υπαιτιότητάς του σχετικά με τη δημιουργία ή τη μη καταβολή των φορολογικών οφειλών της «.....Α.Ε.» και, εν γένει, η μη ενεργός συμμετοχή του στη διοίκηση και διαχείριση του εν λόγω νομικού προσώπου. Περαιτέρω, λαμβάνεται υπόψη ότι, όπως προκύπτει από το σύνολο των προσκομισθέντων στοιχείων και, ιδίως, από την περίληψη του καταστατικού της «.....Α.Ε.» (δημοσιευθείσας στο τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε. , Φ.Ε.Κ.....) και την από 29.5.2008 «ειδική έκθεση ελέγχου (του άρθρου 14 του ν. 2523/1997)» της Δ.Ο.Υ. , οι ιδρυτές της εν λόγω ανώνυμης εταιρίας, και, κατείχαν 14.674 ονομαστικές μετοχές έκαστος, ήτοι συνολικά 29.328 μετοχές, οι μετοχές δε αυτές αποτελούσαν το σύνολο (100 %) του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας αυτής και, συνεπώς, ο προσφεύγων δεν είχε μετοχική σχέση με το εν λόγω νομικό πρόσωπο, ενώ, επιπλέον, δεν προβλέφθηκε στο καταστατικό της εν λόγω εταιρίας αμοιβή για την ανατεθείσα σε αυτόν διαχείριση. Με τα δεδομένα αυτά, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο προσφεύγων απέδειξε ότι δεν βαρύνεται με υπαιτιότητα ως προς τη δημιουργία ή τη μη καταβολή/απόδοση στο Δημόσιο των ένδικων φορολογικών οφειλών της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....» , οι οποίες βεβαιώθηκαν σε βάρος της με τις προαναφερθείσες δέκα (10) συνολικά πράξεις ταμειακής βεβαίωσης και, συγκεκριμένα, με το προεκτεθέν «μέρος» της /28.6.2006 ταμειακής βεβαίωσης (που αφορά σε Φ.Π.Α. μηνών Νοεμβρίου και Δεκεμβρίου της χρήσης 2005), καθώς και με τις /19.1.2009 [δύο (2) ταυτάριθμες, με αρ. γρ. Χ.Κ. και αντίστοιχα] , /19.1.2009, /19.1.2009 [δύο (2) ταυτάριθμες, με αρ. γρ. Χ.Κ. και αντίστοιχα] , /19.1.2009 [τρεις (3) ταυτάριθμες, με αρ. γρ. Χ.Κ. , και αντίστοιχα] και /10.3.2011 ταμειακές βεβαιώσεις. Ως εκ τούτου, εφόσον δεν συντρέχουν σωρευτικά οι προϋποθέσεις που ορίζονται στις περιπτώσεις α' , β' και

γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ. , όπως η παρ. αυτή ισχύει μετά την αντικατάστασή της με την παρ. 1 του άρθρου 34 του ν. 4646/2019, δεν θεμελιώνεται προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη του προσφεύγοντος για την καταβολή των ως άνω οφειλών. Επομένως, η προσβαλλόμενη σιωπηρή απορριπτική απόφαση της Δ.Ε.Δ. πρέπει να ακυρωθεί, όπως και η ενσωματωθείσα σ' αυτήν /15.12.2020 απόφαση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. , μόνο καθ' ο μέρος με αυτήν απορρίφθηκε η /20.11.2020 αίτηση του προσφεύγοντος, κατ' αποδοχή ως βάσιμου του πιο πάνω προβαλλόμενου λόγου της προσφυγής, παρελκούσης ως αλυσιτελούς της εξέτασης των λοιπών προβαλλόμενων λόγων της τελευταίας.

10. Επειδή, κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η τεκμαιρόμενη σιωπηρή απόρριψη από τον Προϊστάμενο της Δ.Ε.Δ. της /12.1.2021 ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος κατά της /15.12.2020 απόφασης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., καθώς και η (ενσωματωθείσα στην προσβαλλόμενη απόφαση της Δ.Ε.Δ.) τελευταία αυτή απόφαση, μόνο καθ' ο μέρος με αυτήν απορρίφθηκε η /20.11.2020 αίτηση του προσφεύγοντος περί απαλλαγής του από τη φερόμενη αλληλέγγυα ευθύνη του για την καταβολή των ληξιπρόθεσμων φορολογικών οφειλών της ανώνυμης εταιρίας με το διακριτικό τίτλο «.....Α.Ε.» , οι οποίες βεβαιώθηκαν σε βάρος της εν λόγω εταιρίας με τις αναφερόμενες στην προηγούμενη σκέψη δέκα (10) συνολικά πράξεις ταμειακής βεβαίωσης. Τέλος, πρέπει να αποδοθεί το καταβληθέν παράβολο στον προσφεύγοντα (κατ' άρθρο 277 παρ. 9 εδ. α' του Κ.Δ.Δ.), απαλλασσομένου, ωστόσο, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, του ηττηθέντος καθ' ου η προσφυγή Δημοσίου από τα δικαστικά έξοδα του νικήσαντος προσφεύγοντος (κατ' άρθρο 275 παρ. 1 εδ. τελευταίο του ίδιου ως άνω Κώδικα), ο οποίος υπέβαλε σχετικό αίτημα.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την προσφυγή.

Ακυρώνει την τεκμαιρόμενη σιωπηρή απόρριψη από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (Δ.Ε.Δ.) της Α.Α.Δ.Ε. της /12.1.2021 ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος κατά της /15.12.2020 απόφασης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. , καθώς και την τελευταία αυτή απόφαση, μόνο καθ' ο μέρος με αυτήν απορρίφθηκε η /20.11.2020 αίτηση του προσφεύγοντος περί απαλλαγής του από τη φερόμενη αλληλέγγυα ευθύνη του για την καταβολή των ληξιπρόθεσμων φορολογικών οφειλών της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....» (και το διακριτικό τίτλο «.....Α.Ε.»), οι οποίες βεβαιώθηκαν σε βάρος της εταιρίας αυτής με το εκτεθέν στο αιτιολογικό «τμήμα» της /28.6.2006 ταμειακής βεβαίωσης, καθώς και με τις /19.1.2009 [δύο (2) ταυτόριθμες, με αρ. γρ. Χ.Κ. και αντίστοιχα] , /19.1.2009, /19.1.2009 [δύο (2) ταυτόριθμες, με αρ. γρ. Χ.Κ. και αντίστοιχα] , /19.1.2009 [τρεις (3) ταυτόριθμες, με αρ. γρ. Χ.Κ. , και αντίστοιχα] και /10.3.2011 ταμειακές βεβαιώσεις.

Διατάσσει την απόδοση του καταβληθέντος παραβόλου, ποσού εκατό (100) ευρώ, στον προσφεύγοντα.

Απαλλάσσει το καθ' ου η προσφυγή Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Η απόφαση δημοσιεύθηκε στη Θεσσαλονίκη, στις 12-11-2024, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μυρτώ Αρβανίτη

Χρυσούλα Σπανού